

Chúa Của Ta, Vẫn Ở Cùng Ta...

Hãy lắng nghe Lời Chúa, qua việc đọc Kinh Thánh, hằng ngày. Đừng quên Thánh Lễ, nơi ta có thể “lắng nghe và tiếp nhận” Lời Chúa, tuyệt hảo nhất.

Chúa Nhật IV - MV – A

Chúa của ta, vẫn ở cùng ta...

Ba tuần của Mùa Vọng đã trôi qua. Hôm nay chúng ta bước vào tuần cuối. Với tuần lễ này, điều chúng ta dễ nhận thấy, đó là, mọi nhà thờ đều đã trang trí xong hang đá. Nhiều gia đình Công Giáo cũng đã làm máng cỏ trước sân nhà của mình. Bên cạnh những vẻ đẹp đó, một vẻ đẹp khác cũng được chuẩn bị, đó là lịch tĩnh tâm đã được niêm yết.

Vâng, phải tĩnh tâm. Bởi, như ta được biết, tĩnh là tĩnh lặng, yên tĩnh. Còn tâm là tâm hồn, tâm lòng của chúng ta. Và, tĩnh tâm là để cho tâm hồn tĩnh lặng, đó là phương cách tốt nhất để “lắng nghe Lời Chúa”.

Hãy nhớ rằng, “Lắng nghe Lời Chúa” là một việc hết sức quan trọng, quan trọng là bởi nó sẽ cho ta biết được ý định của Thiên Chúa, và nhờ đó cuộc đời Ki-tô hữu của ta, mới có thể “hoàn thiện như Cha trên trời là Đấng hoàn thiện”.

Xưa kia, một Đức Maria, nhờ đã “lắng nghe” lời sứ thần Gáp-ri-en, nên đã nhận ra thánh ý Chúa và đã đáp lời “xin vâng”. Cùng một tâm tình như thế, thánh Giu-se cũng đã nhận ra thánh ý Chúa, nhờ đó, thế gian hôm nay mới có được một “Em-ma-nu-en, nghĩa là Thiên Chúa ở cùng chúng ta”.

Nên chẳng, chúng ta cùng nhìn lại cuộc đời của ngài Giu-se, nhìn lại để xem đó như một mẫu mực cho việc lắng nghe Lời Chúa!

**

Vâng, chuyện thánh Giu-se “lắng nghe Lời Chúa”, được Tin Mừng Mát-thêu ghi như sau: “Bà Maria... đã thành hôn với ông Giuse” (Mt 1, ...18)

Thành hôn ư! Đó là một hồng ân được Thiên Chúa ban tại vườn Eden, năm xưa: “Con người ở một mình thì không tốt. Ta sẽ làm một trợ tá tương xứng với nó”.

Thế mà, buồn thay! Khi những ngày chuẩn bị “tay đan tay nhịp bước đi trên đời” cùng với người “trợ tá” của mình, chàng Giuse lại cảm thấy băn khoăn.

Tại sao? Thưa, là bởi cô Maria “đã có thai...”, trước khi hai người về chung sống!

Ôi! quả là một nan đề. Nếu trường hợp này xảy ra cho đời ta, ta sẽ làm gì? Phải chăng ta sẽ ghen ngào

cát tiếng ca, rằng: “Thôi em đi về đi... Đau thương này, anh xin dành mang”!?

Với chàng Giu-se, đúng, chàng xin-dành-mang, nhưng người đi-về-đi, không phải là cô Maria, mà là chính chàng Giu-se. Thì đây, chuyện thuật lại rằng: “Ông Giuse, chồng bà, không muốn tố giác bà, nên mới định tâm bỏ bà cách kín đáo” (Mt 1, 19)

Chàng Giuse có bỏ cô Maria không? Thưa, về chuyện này, linh mục Tanila Hoàng Đắc Ánh trong một bài giảng, có nói: “Thiên Chúa, khi Người chọn một ai đó cho chương trình cứu độ, chưa có một ai thoát khỏi sự chiếu cố của Người”.

Mà đúng vậy, lịch sử cứu độ cho ta thấy điều đó đúng. Một Môsê, một Giêrêmia v.v... là những minh chứng điển hình. Khi được Thiên Chúa gọi, hai ông đều thoái thác với những lý lẽ rất thuyết phục: “Con không phải là kẻ có tài ăn nói”... “Con đây còn quá trẻ, con không biết ăn nói”. Thế nhưng, Thiên Chúa vẫn “chiếu cố” cả hai người.

Trở lại câu chuyện chàng Giuse, việc Giuse định tâm bỏ đi, xét về lý không có gì đáng trách. Là một “người công chính”, ông Giu-se không thể nhận “quyền làm cha” với một người không phải là con mình.

Nhưng... cũng lại là tiếng “nhưng” của Thiên Chúa. Vâng, khi tư tưởng “toan tính bỏ bà Maria” của ông Giuse vẫn còn đang trong trạng thái: “Bước đi một bước dây dây lại dừng”, thì... “Sứ thần Chúa hiện đến báo mộng cho ông...”

Vâng, một giấc mộng. Trong giấc mộng, ông Giuse nghe sứ thần Chúa nói rằng: “Này ông Giuse, con cháu Đavít, đừng ngại đón Maria vợ ông về, vì người con bà cru mang là do quyền năng Chúa Thánh Thần. Bà sẽ sinh con trai và ông phải đặt tên con trẻ là Giêsu, vì chính Người sẽ cứu dân Người khỏi tội lỗi của họ”. (x.Mt 1, 20).

Cũng trong giấc mộng, ông Giu-se được sứ thần Chúa cho biết: “Tất cả sự việc này xảy ra, là để ứng nghiệm lời xưa kia Chúa phán qua miệng ngôn sứ: Này đây, Trinh Nữ sẽ thụ thai và sinh hạ một con trai, người ta sẽ gọi tên con trẻ là Emmanuen, nghĩa là Thiên Chúa ở cùng chúng ta”.

Nghe xong những lời sứ thần truyền, là một người hiểu biết Kinh Thánh (có phần chắc là vậy), chàng Giu-se không còn gì để băn khoăn nữa. Chuyện kể tiếp rằng: “Khi tỉnh giấc, ông Giuse làm như sứ thần Chúa dạy”.

Vâng, ông hành động, một hành động chứng tỏ ông là người biết “lắng nghe Lời Chúa”. Hôm ấy, ông Giu-se đã thể hiện tình yêu của mình đối với gia đình qua việc “đón vợ về nhà” (x.Mt 1, 24).

Thưa bạn, bạn đã nghe câu chuyện này bao nhiêu lần? Có lẽ, không thể phủ nhận là chúng ta đã nghe rất nhiều lần.

Tốt, và sẽ tốt hơn nếu chúng ta nghe trong một tâm tình chiêm ngắm, chiêm ngắm một thánh Giu-se, như là mẫu mực cho việc “lắng nghe Lời Chúa”.

Cuộc đời của mỗi chúng ta, có phần chắc ai cũng đều phải đối diện với nhiều “nghịch cảnh” và những “trắc trở”.

Ta chọn con đường hôn nhân gia đình ư! Có gia đình nào mà không gặp nghịch cảnh này, trắc trở kia! “Say sưa nghĩ cũng hư đời! Hư thời hư vậy, say thời cứ say!”. Vâng, gặp ông chồng xem đó như là lý tưởng cho cuộc sống của mình, phải chăng ta sẽ ca bài “thôi là hết anh đi đường anh. Tình duyên mình chỉ bấy nhiêu thôi”!

Hay, ta sẽ lắng nghe Lời Chúa “Sự gì Thiên Chúa liên kết, loài người không được phân ly”, mà phó thác đời ta cho Chúa, bằng một cuộc sống hy sinh, nguyện cầu, như bà thánh Monica!

Hoặc, một người vợ chẳng may vô sinh! Tệ hơn nữa, mới cần thai ba tháng, mà lại gặp hung tin thai nhi có nguy cơ mắc bệnh “down”, chẳng hạn. Vâng, gặp trắc trở này, phải chăng ta sẽ “định tâm bỏ nàng cách kín đáo”, hoặc ở trường hợp thứ hai, ta sẽ “phá thai”?

Đức tin Ki-tô giáo không cho phép làm thế. Và, nếu là một người “Ki-tô hữu chân chính”, chúng ta không vì những nghịch cảnh, những trắc trở đó mà có những “định tâm tâm tôi” bỏ những lời Chúa đã truyền dạy.

Hãy nghe lời Chúa phán: “Chớ giết người”.

Thưa Bạn, cuộc sống gia đình của mỗi chúng ta, như lời Louis Evely nói: “Không phải lúc nào cũng chỉ có niềm vui. Còn có cả sương mù và giá lạnh nữa”.

“Sương mù” có thể là một cuộc khủng hoảng kinh tế (thất nghiệp)... “Giá lạnh” có thể là một căn bệnh nan y, một sự “ra đi” của một ai đó trong gia đình v.v... Nhiều ... nhiều sương mù và giá lạnh lắm, mỗi người là một trường hợp.

Đó là một cuộc chiến, trong cuộc chiến đó, đừng bao giờ ta để cảm giác mình như là kẻ bại trận. Đừng có cảm giác mệt mỏi, chán chường, rất dễ dẫn đến nản lòng.

Trước hết, hãy lắng nghe Lời Chúa, qua việc đọc Kinh Thánh, hằng ngày. Đừng quên Thánh Lễ, nơi ta có thể “lắng nghe và tiếp nhận” Lời Chúa, tuyệt hảo nhất.

Đừng sợ hãi, như xưa Chúa đã nói với Phê-rô: “Đừng sợ”. Hãy tin rằng “cuộc chiến” của ta cũng là “cuộc chiến” của Chúa. Nhờ đó, ta “dám” đối diện với những nghịch cảnh “theo cách” của Chúa.

Cuối cùng, trong cuộc chiến (nghịch cảnh hay trắc trở), dựa vào sức của mình để chiến thắng là điều nguy hiểm. Chúng ta cần “sức mạnh của Chúa”, vì như lời Chúa Giê-su đã phán: “Hãy đến cùng Ta, hỡi những ai mệt mỏi và gánh nặng.” – (Hãy đến cùng Chúa. Hỡi những gia đình nào đang gặp sương mù và giá lạnh).

Hôm nay, qua lời sứ thần truyền, chúng ta được biết, Thiên Chúa, Người chính là “Emmanuel: nghĩa là Thiên Chúa ở cùng chúng ta”.

Thế nên, đừng sợ khi phải gặp những nghịch cảnh, những trắc trở trong cuộc đời mình. Hãy “Lắng nghe Lời Chúa”.

Mà, có lời nào tuyệt hơn lời Chúa truyền dạy cho Giô-suê xưa: “Hãy vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khủng. Vì Gia-vê, Chúa của người vẫn ở cùng người, trong mọi nơi người đi”(x.Gs 1, 9).

Hãy xem đó cũng là lời Chúa truyền dạy cho chúng ta.

Và hãy tin “Chúa của ta, vẫn ở cùng ta, trong mọi nơi ta đi”.

Petrus.tran

